

vějšiho pracovního poměru, máje za to, že žalovaná společnost z důvodu tohoto poměru jest vůči němu k odškodnění zavázána. Povaha nároku poukazuje tedy na § 4 písm. c), pokud se týče e) zákona o živnostenských soudech a příslušnost okresního soudu v K. jest dle §u 37 tohoto zákona zřejmou.

Čís. 4325.

Jen škody, způsobené v mezích vodoprávních oprávnění, spadají pod § 40 vod. zák., nespadá sem však nárok na náhradu škody, ježto neoprávněným vpuštěním otravných chemických odpadků do vody byly otráveny ryby.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1924, Rv I 899/24.)

Rybářský klub v P. domáhal se na žalované akciové společnosti náhrady škody, již utrpěl tím, že následkem vpuštění otravných chemických odpadků do vody byly otráveny ryby. Žalobní nárok byl co do důvodu uznán po právu s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Uplatňovaný dovolací důvod zmatečnosti odvolacího rozsudku dle §u 503 čís. 1 a 477 čís. 6 c. ř. s. není oprávněným. Jde o náhradu škody, způsobené trestným neb aspoň protiprávním vpuštěním otravných chemických odpadků do řeky v místech, kde žalující spolek jako pachtýř rybolovu měl ryby, které polekaly a zhynuly. Odvolací soud správně vystihl, že škoda povstala vybočením z vodoprávního oprávnění žalované, t. j. vybočením z mezí vodoprávním oprávněním jí vytčených a tedy bezprávným jednáním mimo meze vodoprávním oprávněním vytčené. Jen škody způsobené v mezích oprávnění vodoprávních spadají pod ustanovení §u 40 vodního zákona, poněvadž jen v tom případě jde o ochranu z á j m ů v e ř e j n ý c h. V případě, o který jde, je však příčinou škody bezprávný čin žalované, vybočující z vodoprávního oprávnění, který pro poškozeného zakládá s o u k r o m o p r á v n í n á r o k na náhradu způsobené škody, jenž již dle všeobecného ustanovení §u 1338 obč. zák. patří před řádný soud. S tím srovnává se i princip ustanovení §u 75 vod. zák. (srovnej rozhodnutí sb. n. s. čís. 24). S tím je v souhlase i výnos býv. min. orby ze dne 27. července 1876, čís. 6639 cit. v pozn. 1 k § 40 Manzova vydání vodního práva pro Čechy z roku 1885, kterého se i dovolatelka dovolává, že náhradní nároky k rybolovu oprávněných pro utrpěná poškození je projednávatí před politickým úřadem j e n o m t e h d y, když jsou uplatňovány z podnětu vodoprávních práv užívacích, jež spadají pod vodní zákon a dle něho byla propůjčena, kde tedy opět v e ř e j n é z á j m y v o d o p r á v n í ú p r a v y jsou zdůrazněny. Z téhož principu vychází patrně i výnos býv. min. orby v dorozumění s min. sprav. ze dne 24.

července 1884, čís. 12796/83 cit. v témže vydání u §u 72 pozn. 9., že politické úřady jsou povolány k rozhodování o náhradách škody v ú-b-e-c-j-e-n-v-ý-m-i-n-e-č-n-ě a obmezuje se jich judikatura zvláště i v zá-lež-itostech vodoprávních na likvidní nároky na náhradu škody. O trestný, bezprávný čin, vybočující z vodoprávních oprávnění opírá též žalující spolek svůj žalobní soukromoprávní náhradní nárok, byť též v ustanovení vodního práva kotvicí. Pořad práva je tedy přípustným.

Čís. 4326.

Vázne-li na domě ve prospěch pivovaru dluh ze zápůjčky, jenž dle obsahu dluhopisu má být splácen odběrem z věřitelova pivovaru, závazek k odběru piva není však zapsán ve hlavní knize, nepřechází takto závazek na nabyvatele domu a jest tento oprávněn, splatit dluh kdykoli hotově.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1924, Rv I 1006/24.)

Notářským spisem ze dne 29. září 1911 přijala Antonie T-ová od žalované společnosti zápůjčku 10.000 K, zavázala se za to pobírat pivo od společnosti za obvyklé u žalované ceny a splácti dluh výhradně jenom tím způsobem, že se bude z každého odebraného hektolitrů piva počítati cena o jednu korunu vyšší, než v pivovare obvyklá, na srážku dluhu. Tento závazek převzala nejen pro sebe, nýbrž i pro své dědice, nástupce v držbě hostince a práva. Tito měli být povinni, závazky notářským spisem převzaté, stejně plniti. Odběr stanoven aspoň na 300 hl ročně, při menším odběru měla vypůjčitelka nahraditi škodu z důvodu neodebrání plného množství vyjma případ, že prokáže, že více nevyčepovala. Do zahájení sporu za téměř 12letou dobu nebylo na zápůjčku ničeho zapláceno pokud se týče z odběru odpočítáno. Právní nástupci Antonie T-ové nabídli žalované zaplacení zápůjčky a když odmítla, složili zapůjčený peníz na soudě. Žalobu domáhající se vydání výmazné kvitance o b-a-n-i-ž-š-í-s-o-u-d-y zamítly, N-e-j-v-ý-š-š-í-s-o-u-d uznal podle žaloby.

Důvody:

Soudy nižší vycházejí z názoru, že ujednání závazku o splácení zápůjčky odběrem piva i pro nástupce v držbě je přípustné a je váže, a že žalobci závazek ten převzali kupní smlouvou, kterou převzali splácení a úročení zápůjčky 10.000 K, na hostinci vážnoucí. Ale názor nižších soudů, že žalobci jsou vázáni smlouvou o odběru piva, a o způsobu splácení zápůjčky, je mylný. V knize pozemkové zapsáno je pouze právo zástavní pro pohledávku pivovaru ze zápůjčky 10.000 K, pro úroky a útratovou kauci, není však zapsán závazek k odběru piva. Dle §u 4 knih. zák. nabývá se práva knihovního teprve zápisem do knihy hlavní; toliko při obsáhlejších ustanoveních lze se při zápisu v knize hlavní odvolati na sbírku listin. Rozhoduje tedy o tom, jakého práva věcného jest vkladem nabyto, zápis v knize hlavní. Ježto v této je za-